

POGADANKA NA TEMAT

ADHD-PRZYCZYNY,OBJAWY,LECZENIE

ADHD-to inaczej zespół nadpobudliwości psychoruchowej z deficytem uwagi. Jego przyczyny nie są do końca znane. Wiadomo natomiast, że ADHD rozwija się u dzieci do 7 roku życia chociaż z czasem jego objawy ustępują, a nawet całkowicie mogą wygasnąć w wieku dojrzewania, to zdarzają się przypadki ADHD u dorosłych. Leczenie niezależnie od wieku nie jest łatwe, ale pozwala zminimalizować i znacznie poprawić jakość życia pacjenta.

CZYM JEST ADHD –znany także jako zespół hiperkinetyczny :

Są to zaburzenia zachowania i emocji rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie i w wieku młodzieńczym. Osoba u której obserwuje się ADHA charakteryzuje się stałymi problemami z zachowaniem norm społecznych oraz poszanowaniem praw innych osób. Ocenia się, że ADHD dotyczy 3-8% dzieci w wieku 7-13 lat. W Polsce jest to około 80 tysięcy dzieci. Z reguły ADHD rozpoznawane jest w momencie, kiedy dziecko rozpoczyna naukę w szkole podstawowej, mimo że objawy zaczynają występować dużo wcześniej(w pierwszych 5 latach życia. Z badań wynika, że choroba ta dotyczy w większości chłopców .Ocenia się, że stosunek liczby chłopców z ADHD do dziewcząt dotkniętych tym schorzeniem wynosi 4:1.

PRZYCZYNY ADHD

Uwarunkowanie genetyczne na rozwój ADHD u dzieci składa się kilka czynników. Ważną rolę odgrywa

Uwarunkowanie genetyczne. Do czynników choroby zalicza się także urazy okołociążowe, niedotlenienie podczas porodu, uszkodzenie centralnego układu nerwowego, nikotynę i inne substancje psychoaktywne przyjmowane przez kobietę w ciąży, a także zespół FAS pojawiający się w wyniku nadużywania alkoholu przez ciężarną

RODZAJE ADHD

-adhd z przewagą nadpobudliwości i impulsywności: osoby te są nadpobudliwe, impulsywne, nie mogą w ławce na lekcji „wszędzie ich pełno”. Są to osoby niecierpliwe, nie zastanawiają się jak ich zachowanie wpływa na innych, czy mogą komuś sprawić przykrość. Mogą wydawać się bardziej agresywni niż ich rówieśnicy.

ADHD z przewagą zaburzeń koncentracji i uwagi

-to właśnie te składowe wychodzą na pierwszy plan u dziewczynek. Dziewczynki z ADHD szybko się nudzą, gubią swoje rzeczy(zabawki),zapominają gdzie zostawiły jakieś przedmioty, zapominają odrobić lekcje. W takim typie choroby nadpobudliwość i impulsywność schodzi na dalszy plan lub trudno ją dostrzec w obrazie choroby. Stąd też trudność w rozpoznaniu choroby. Wydawać się może że nikt nie ma większych problemów z zachowaniem dziecka.

TYP MIESZANY- to typ w którym powyższe objawy są wyraźnie zaznaczone. Czasem też trudno jednoznacznie danego chorego przypisać do jednego typu, ponieważ u każdego może to wyglądać inaczej. Dziewczynki mogą być nadpobudliwe a chłopcy z przewagą objawów zaburzeń równowagi. Wszystko jest problemem indywidualnym. Ważne jest by pomóc swoim dzieciom ADHD-jest to zaburzenie ,które można leczyć. Wtedy może się okazać, że trudności np. z nauką wynikają z choroby.

Do najbardziej charakterystycznych objawów ADHD należą

- zaburzenia koncentracji uwagi
- impulsywność
- nadpobudliwość psychoruchowa
- bieganie bez celu, podskakiwanie
- chwiejność emocjonalna
- gadatliwość
- agresywność
- stany lękowe
- zaburzenia mowy
- zaburzenia snu
- trudności w nawiązywaniu kontaktów z rówieśnikami

ZACHOWANIE DZIECKA WSKAZUJĄCE NA ADHD ;

- stale wierci się na krześle, macha rękoma, nogami
- szybko ulega zdenerwowaniu
- nie potrafi skoncentrować się na jednej czynności
- nie pamięta szczegółów
- często gubi lub zapomina rzeczy
- dokucza i zaczepia rówieśników
- często przerywa lub przeszkadza innym

Zespół nadpobudliwości ma przebieg powolny i długoletni. Często objawy zanikają w okresie dojrzewania u około 30%.

Rozpoczęcie nauki w szkole jest momentem kiedy objawy ADHD stają się najbardziej wyraźne. Jest to związane z ogromnymi emocjami ,które towarzyszą temu wydarzeniu.

DIAGNOSTYKA

Ciągłość objawów musi trwać co najmniej 6 miesięcy. Główną rolę odgrywa wywiad przeprowadzony przez lekarza oraz obserwacja dziecka.

LECZENIE

Opiera się głównie na podawaniu leku o nazwie METYLOFENIDAT-jest to lek zaliczany do grupy leków psychostymulujących. Nie jest do końca znany mechanizm działania tego leku u dzieci nadpobudliwych ale powoduje on uspokojenie oraz poprawę koncentracji uwagi. Jest to lek REFUNDOWANY. Wykazuje jednak pewne działania uboczne taki jak: zaburzenia snu, apetytu, zahamowanie wzrostu, może też uzależnić. Bardzo ważna w leczeniu ADHD jest psychoterapia i odpowiednie postępowanie. Najnowsze badania wskazują że choroba ta u 70% przypadków ustępuje

w wieku dojrzewania. Nie wiadomo dlaczego tak się dzieje. Nie wolno jednak pozostawić dziecka bez jakiegokolwiek pomocy. Choroba ta obniża komfort życia pacjenta. ADHD to problem całej rodziny. Funkcjonowanie w życiu codziennym z taką osobą jest trudne. Ważne jest aby pamiętać ,że zaniedbanie leczenia tej choroby w dzieciństwie może mieć poważne konsekwencje w życiu dorosłym.

Opracowanie Dorota Boguszevska